

ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Γαβριήλ, Τούτου ἀποθανόντος ἐγένετο ὁ δσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὸς κῦρ

Δωρόθεος, «προηγούμενος τῆς θείας Μονῆς τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς ἀχειροποιήτου τῆς Κοσινιδίτζης» τῷ Ἰουλίῳ μηνὶ Μαΐου λ.¹.

ΠΛΑΛΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ (ἴδε καὶ Πατρῶν).

Ἵπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Ἀχαΐας. Ἐπὶ Ἀνδρονίκου ἀπὸ 32 ἐγένετο 39. Περί Π. Πατρῶν ὁ Miklosich σελ. 19 τοῦ Α'. τόμον ἔχει ἔγγραφον ἀδήλου Πατριάρχου καὶ ἔτους διαφέρον, «ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Παλ. Πατρῶν καὶ ὑπέρτιμος οὐκ εὐπόρως τῶν πρὸς αὐτάρκειαν ἔχων εὔρηται, ἐνθεν τι ἀναγκαῖον ἢ ἡμῶν μετριότης καὶ προσῆκον ἐνόμισε γνώμη καὶ τῶν περι κατὰ λόγον ἐπιδόσεως παρασχεῖν τὴν ἀγιωτάτην τῶν λακεδαίμονίων μητρόπολιν, τὸ μὲν ὡς σχολάζουσιν, τὸ δὲ ὡς οὐ μακρὰν ἀφισταμένης τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης μητροπόλεως».

Ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ὁ Α'. (802·811) ὕψωσε τὴν τέως ἐπισκοπὴν τῶν Πατρῶν εἰς μητρόπολιν καὶ ὑπέγαγεν ὑπ' αὐτὴν τὰς ἐξῆς ἐπισκοπὰς. Μεθώνην, Κορώνην καὶ Λακεδαίμονα. (Ὅρα Πολυζ. Νεοελλ. τόμ. Α'. σελ. 123 καὶ 133. Ὅρα ἐν Miklosich πάρα πολλὰ πρὶν προβῆς εἰς δημοσίευσιν. Ἐπίσης Turcograecia.

Μιχαήλ, τῷ 1315. Ἐν Acta, Miklosich καὶ Müller καὶ Patrol. Migne 152 τ. 152 col. 1097.

Μακάριος, 1354, Miklosich τόμ. Α' σελ. 329.

Παρθένιος, Ἐξ ἐπιγραφῆς ἀποτεθησαυρισμένης ἐν τόμ. Δ' τοῦ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 8771. Ἡ ἐπιγραφή ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης ἐν Βοστίτῃ τῆς Πελοποννήσου. Ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος οὗτος κῦρ Παρθένιος ὁ Ἀθ. ἤκμαζε τῷ 1366. Τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγνωσθὲν «Κενορῖται» ἀναγνωστέον, καὶ ἐνορῖται-ων, ὡς ἡμῖν δοκεῖ.

Νίφων, Τῷ 1397 προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Π. Πατρῶν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Παμμακαρίστου. (Βυζ. Μελέται Πασπάτη σ. 299. Mikl. et M. τόμ. Β' σελ. 312).

Ἰγνάτιος, καὶ εἶτα

Μάξιμος, (τ. Β' σ. 135 Miklosich).

Νίφων, Π. Πατρ. σ. 375 Β' τ. Miklosich.

Φίλιππος²,

¹ Ν. Κ. 3 Ἰουλίου 1891.

² Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ ἐπίσης ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς. Φίλιππος μητροπολίτης Π. Πατρῶν γινώσκεται νῦν ἐκ τῆς βούλλας αὐτοῦ τῆς ἐκ μολύβδου, ἀγνώστου ἐποχῆς. (Ὅρα Κωνσταντοπούλου, Νέα Προσκτήματα, ἐν τῇ Διεθνείῳ Ἐφημερίδι τῆς Νομισματικῆς ἀρχαιολογίας Σφορώνου. Ἀθῆναι 1900 τόμ. Γ' σ. 190).

Μάνδουλος, Μαλατέστας¹ «Σημείον ἀθένητου Πανδουλίου νιέ Μαλατέστας μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ ἀνακαινίσαντος τὸν τῆδε θεῖον ναὸν τῷ χιλιοστῷ (τετρακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ ἔτει». Κατὰ τὸ 1429 (δρα Le Quien: Oriens Christianus τ. Γ' καὶ Duchesne «Mémoire sur une Mission au Mont Athos σελ. 136 Corp. I. G. τόμ. Δ' 8876. Ἰδίως ὁ Φραντζῆς ἐκδ. Βόννης, λέγει, Ὅρα Π. Πατρῶν τὰ τοῦ Κεραμέως ἐν «Ἐκκλ. Φάρφ» 1909 (ἢ 1910) σελ. 315-326 Παῖσιος Πωγωνᾶτος».

Γερμανός, τῷ 1565 («Σωτήρ» Β' τόμ. περὶ μητρ. Ἀθηνῶν, Turcogr. σ. 173 ὑπογράφει τὴν καθαιρέσιν Ἰωάσαφ τοῦ μεγαλοπρεποῦς.

Ἀρσένιος, 1575-78, Σάθα, Νεοελ. Φιλ. Turcograecia 506.

Νεκτάριος, τῷ 1575 (;) ἐπὶ Ἱερεμίου, σιγίλλιον καὶ Σάθα: Σχεδ. Ἱερ. σφδ' καὶ σελ. 170 ὅπου ἀναφέρεται, ὅτι ὑπάρχει τῷ 1591. Ἀθώωσις αὐτοῦ (σελ. 180) ἀπὸ τῆς ἐπὶ Θεολήπτου γενομένης καθαιρέσεως. Ἦν πρότερον Ζεμενῶν, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Λαυρεντίου. Εἶτα ἔλαβε ἐξαρχικῶς τὴν Κέρνιδζαν. (σ. 196) τῷ 1596.

Γαβριήλ, τῷ 1593 τοπ. σύνοδος (Ἑλλ. Φιλ. Συλλογ. 17^{ος} Μ. Βιβλ. σελ. 75).

Κύριλλος, ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ β' πατριαρχείας ἐδημοσίευσεν ἐν Ἑβδ. φύλλ. 116. Ὅρα καὶ εἰς σιγίλλ. τοῦ 1611, Μνημεῖα Καμπούρογλου σελ. 132.

Τιμόθεος, ὁ τῷ 1614 πατριαρχεῦσας, ἐτάφη ἐν Χάλκη (Κωνστ. Σκαρλάτου, τόμ. Β' σελ. 307).

Παῖσιος, 1617 (;) Σάθα, Μ. Βιβλ. τ. Γ' σ. 531,

Θεοφύλακτος, τῷ 1621; (Προσθήκαι καὶ διορθώσεις Δημητρακοπούλου σελ. 64).

Θεοφάνης², 1618 (;) Τοῦ μητροπολίτου τούτου ὑπάρχει ἐν Grottafergata (Abbaye de) καὶ ἀπεικονίζεται ἐν σελίδι ὀλοκλήρῳ 4^{ον} σχήματος τῆ 140^η τοῦ λαμπροῦ βιβλίου τοῦ Munoz Antonie. «L'art byzantin à l'exposition de Grottaferrata 4° Rome Danesi editum MCMVI. Τὸ ὠμοφόριον τοῦτο, εὐμορφότατον ἀληθῶς κατέχει τὴν 200^{ην} εἰκόνα τοῦ βιβλίου καὶ ἐγένετο ὑποκείμενον μελετῶν πολλῶν, περιγράφεται ἐν σελίδι 142-144 ἐν Precieux tissus καίτοι ἀρχαιότερον³; φέρει τὴν ἐπιγραφὴν. «Τὸ παρὸν ὠμοφόριον ὑπάρχει τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀχαΐας κυροῦ Θεοφάνους ἔτους ζοχι Ἰνδικτιῶνος α' Ἀπριλ. τοῦ Χριστοῦ 1618». Τῷ 1622 ὁ Θεοφάνης («Ἐκκλ.

¹ Οὗτος δὲν ἀναγράφεται ἐν τῇ σειρᾷ τῶν οἰκείων τετραδίων.

² Μέχρι τῆς φράσεως Χριστοῦ 1618 προσέρχονται ἐξ ἰδιαιτέρου δελτίου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τοῦ τετραδίου.

³ Στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν εἰκόνων καὶ τῆς τέχνης αὐτοῦ ἀποφαινόμεθα ὅτι εἶναι παλαιότερον τῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλ' ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι, ἂν μὴ σύγχρονον τῇ ἐπιγραφῇ, ὀλίγον τι προγενέστερον.

Ἐπιτομή 1899 σ. 24). Τῷ 1624 ὁ ἐν σιγγλίῳ Φιλοσόφου ὑπογραφόμενος (αὐτόθι Β' σ. 668) καὶ ἐπίτροπος πατριαρχικῶς καὶ ἑξαρχος τῆς Συνόδου Θεοφάνης ὁ καὶ τῷ 1643. Θεοφάνης Π. Κ. 333. Οὗτος παρητήθη καὶ προεδρικῶς ἔλαβεν ὁ ἀπὸ Βερροίας Κύριλλος, ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ἀπὸ Βερροίας Κύριλλος ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χειροτονηθῇ νέος μητροπολίτης καὶ ὁ πατριάρχης Παρθένιος παρητήθη, ἀνήλθεν δὲ τὸν θρόνον πάλιν Κύριλλος ὁ ἀπὸ Βερροίας τότε ἐγένετο ἐκλογή Π. Πατρῶν καὶ ἐξελέγη ὁ

Παρθένιος, πρῶην ὦν Κερνιδζης συνυποψηφίους ἔχει τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ραιαρίου Θεοφάνη καὶ τὸν πρῶην Ραιδεστοῦ Θεοφάνη.

Ἀντώνιος, διεδέξατο τὸν ἀποθανόντα Θεοφάνη (16 Μαρτ. 1650). Οὗτος τῷ 1646 ἀποδημήσας εἰς Μολδοβλαχίαν προσεκλήθη εἰς ἀπολογίαὶν ἐπὶ τοῦ Ἰωαννικίου πατριάρχου σελ. 579 καὶ ἀπεκατέστη πάλιν τῷ 1649 ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Β' (σ. 583). Ὅρα περὶ Παρθενίου Σάθα Μ. Β. τ. Γ' σ. 573, ὦν πρῶην Δρύστρας. Τούτου ἀποθανόντος (ἐγένετο) ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ Κορίνθου.

Δανιήλ, ὅστις τῷ 1674 καθαιρεῖται «διὰ τὰ πολλὰ αὐτοῦ ἐγκλήματα» ἐπὶ Γερασίου καὶ γίνεται τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1674 ὁ Εὐχαΐτων.

Παρθένιος,

Γεράσιμος¹, ὅστις τῷ 1746 παραιτεῖται ἐπὶ Κυρίλλου τῷ Μαΐῳ τοῦ 1750 καὶ ἐκλέγεται ὁ πανοσιώτατος καὶ λογιώτατος κῦρ

Παρθένιος, ὅστις τῷ 1771 σὺν τῷ Ἀμυκλῶν Κυρίλλῳ Χριστιανουπόλεως Δανιήλ, καὶ Κορίνθου Μακαρίῳ κατέφυγεν εἰς Ζάκυνθον μετὰ τὴν εἰσβολὴν εἰς Πελοπόννησον τῶν Ἀλβανῶν (Οἰκονόμου, Σωζομ. σελ. 417. Σάθα, Τουρκ. Ἑλλ. σ. 499). Ὅρα Νεοελλ. Φιλ. Σάθα 607 εἰς Πετρούπολιν κλπ.

Δανιήλ, ὅστις τῷ 1768 ἦν πρῶην Π. Πατρῶν ἀλλὰ προεδρικῶς ἔχων τὰ Καλάβρυτα καὶ τὴν Κερνιδζαν (Σάθα, Τουρκοκρατ. Ἑλλ. σημ. ἐν σελ. 466).

Γαβριήλ, τῷ Ἀπρίλιῳ τοῦ 1771 ἐξελέγη ὁ πρῶην Ἰωαννίνων (Π. Κ.) Γαβριήλ ὁ ἀπὸ Σμύρνης μετέπειτα πατριάρχης κατ' ἄλλους ἐκλέγεται τῷ Ὀκτωβρίῳ 1780 ἐπινεμήσεως 14^{ης} (Μαθᾶ καὶ Ἑκκλ. Ἐπιτομή περὶ Κουρούτσσεμ σελ. 53, Οἰκ., τὰ Σωζόμενα σελ. 417). Τούτου διάδοχος ἐξελέγη ὁ ἐπίσκοπος Ἐρυθρῶν.

Γρηγόριος, ὅστις δίδει ἐνυπόγραφον παραίτησιν οἰκειοθελῶς τῇ 18 Αὐγ. 1799 (σελ. 142 τοῦ 349 Π. Κ.) Ἄντ' αὐτοῦ δὲ ἐξωσθέντος διορίζεται ὁ πρῶην Ἰωαννίνων (ὄρα Ἰωάννινα), (Οὗτος τῷ 1800 γίνεται Ναυπλίου καὶ Ἄργους.)

Μακάριος, τῷ Ἰουλίῳ τοῦ 1799. Οὗτος τῷ 1806 ἐγένετο Κυζίκου καὶ ἄντ' αὐτοῦ Π. Πατρῶν ὁ ὀσιολογιώτατος πρωτοσύγκελλος Κυζίκου (Ὅρα Παραλ. Βίουσ Γούδα τ. Α' σ. 98).

¹ Οὗτος κατὰ τὸν André Leval ἔγραψε τῷ φύλακι τῶν Καπουτσιῶν Χρυσοστόμῳ τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ 1761 ἐπιστολὴν ὑπογράφει ὁ καλ. Πατρ. Γεο. Ὅρα Ἑκκλ. Ἐπιτομή τ. I' σ. 156.

Γερμανός, ὃν εὗρισκω τῷ 1815 γράφοντα ἐν συνοδικῷ γράμματι πρὸς τὸν Σμύρνης ἐκαινοῦντα τὴν σύστασιν τοῦ Γυμνασίου σελ. 451 τῶν Φιλολ. Σφωζομένων) καὶ ὅστις εἶναι ὁ πρῶτος μοχλὸς τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Φιλικῆς Ἑταιρείας (Γούδα τ. Α΄) Ἀπομνημονεύματα αὐτοῦ ὄρα.

Ἐπίσης Rouquenville, ἀναγενν. Ἑλλάδ. Γερμαν. μεταφρ. ὑπὸ Horntgal ἐν Heidelberg 1824-1825 (4 τόμος ὄρα Index).

ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ

*Ἴδε Δαλισανδοῦ καὶ Πέργης.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Εὐγένιος, ἐν τοιχογραφίᾳ τῆς Μονῆς Πωγωνίου ἐπίσκοπος μὴ περιλαμβανόμενος εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ ἀειμνήστου Ἀμασειᾶς (σελ. 866 ἢ ἀριθ. 44 τοῦ Γ' τόμου τῆς ἐβδ. ἐπιθεωρ. τοῦ «Νεολόγου» 1894).

ΠΑΡΟΝΑΣΙΑΣ

Ἰωάννης, Τῷ 1156 Mansi, τόμ. 21 σ. 638.

Βενιαμίν, Τῷ 1560. (Legrand, Bibl. Hell. τ. II σελ. 2). Ἐπὶ Ἰωάσαφ αὐτόθι τόμ. Α' σ. 311 καὶ ἐξῆς. Τῷ 1565 ἀπαντῶ ἐν Συνόδῳ («Σωτήρ» Ἀθῆναι τ. Β΄) καθαιρέσεως Ἰωάσαφ τοῦ Β' ἐπίσης πάλιν Βενιαμίν Turcograec. σ. 172.

Θεωνᾶς, ὑπογραφή του Turcograec. σ. 268, Legrand, I. 313.

Ἀθανάσιος, 1575. Turcogr. σ. 506.

Ἀθανάσιος, 1603 (ζρια΄) μηνὶ Μαριῶ καθαιρεῖται ἐπὶ Ραφαήλ καὶ γίνεται ὁ ἀπὸ Χίου ἱερομόναχος

Ἰωακείμ, ἐν ἔτει ζρια΄, ἄνευ μηνολογίας (ἐκ τῆς Νομ. Συναγωγῆς).

Ἰωσήφ, τούτου γενομένου Σαντορίνης ἐγένετο τῷ Ὀκτωβρίῳ δ' τοῦ ζρια΄ (1604) ὁ πρῶτον Ἄνδρου

Γαβριήλ,

Γερμανός, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Μήλου, ὅπου ἦν πρότερον, ἐγένετο δὲ μηνὶ Ἰουνίῳ ιε' τοῦ ζρλα΄ ὁ

Θεόφιλος,

Νικηφόρος, «ένας μαργιόλος κλπ.» Ὅρα σελ. 223 τοῦ Α' τόμου τῶν Ἀναλέκτων Ἱεροσ. Σταχυολογίας, ἐπὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, Σάθα Γ' καὶ Παρνασσοῦ περὶ Σικίνου τ. θ' καὶ ι'. (Νάξου).

Βενιαμίν, τῷ 1632 Ἀπριλ. ἐξελέγη ὁ Βενιαμίν. («Ἐκκλησ. Ἀλήθεια» τ. Β' σ. 669). Τῷ 1643 ἀπαντᾷ ἐν Π. Κ. 333 πρῶτον Παροναξίας Βενιαμίν.

Μακάριος, τῷ 1660 καὶ 61. Τῷ 1669 Μακάριος (Γεδ. ἔγγρ. λίθοι καὶ κεράμια σ. 76).

Θεοφάνης, τῷ 1667 ἐν γραμματί συνοδικῶ ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Δ' τοῦ Μογιλάλου «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος Γ' σ. 598.

Ἰωσήφ, τῷ ,αχος' (1676) Σεπτέμβριος ὁ πρόην Παροναξίας Ἰωσήφ γίνεται Σαντορίνης. (Ν. Συναγωγή).

Ἰωάσαφ, τῷ 1687 (Π. Κῶδ. 333)

Ἱεροθέος, Ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἐταιρείας τῆς Ὁρθρουοῦ τεύχος Δ' Ἀθῆναι 1901 σ. 30 ἀπήντησα ὅτι τὸ ἐν Ἀλμυρῷ σχολεῖον ἰδρύθη τῷ 1829 ὑπὸ Ἱεροθέου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐν σημειώσει δὲ φέρεται, ὅτι οὗτος ἦτο ἐκ Κλεινοβοῦ τῆς Θ/λίας, ὅτι κατὰ τὸ 1802 ἦτο Ζητουνίου καὶ εἶτα Παροναξίας εἶτα τῷ 1824(;) πατριάρχης Ἀλεξανδρείας († 1844).

ΠΑΤΡΩΝ (ἴδε καὶ Παλαιῶν Πατρῶν)

«Neue Quellen zur Geschichte des Lateinischen Erzbistum Patras Leipzig 1903 ὑπὸ Gerland ἐν σελ. 247 - 255 κατάλογος Πατρῶν ὑπὸ Σταυράτῃ Ἀριστάρχου annoté ὑπὸ Geizer. Ἐν Echos d'Orient ὁ Pargoire, συμπληροῖ ἐν σελ. 103 - 105 τοῦ 45 τεύχους τοῦ 1904 ἀναγράφει δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Le Quien.

Φίλιππος, μητρ. Πατρῶν ἐν Σβορώνου, Γ' σελ. 190.

ΠΕΡΓΗΣ

Evêché de l'Éparchie de Pamphylie.

Θεόδωρος, XI - XII siècle, σελ. 231 Mél. Archéol. byz.

Εὐθύμιος, X - XI siècle.

ΠΡΕΣΠΩΝ

Ζαχαρίας, ὄρα Ἀμασείας¹.

ΠΡΙΗΝΗΣ

Ἰωάννης, ἐπίσκοπος Πριήνης ἐκ μολυβδίνης σφραγίδος τοῦ ιβ' αἰῶνος (ἐν Περιόδ. Ρωσικοῦ ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου τόμ. Η'. τεύχ. γ' σ. 226. Ὅρα αὐτόθι καὶ ἀπεικόνισμα ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ XXX πίνακας). Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος δὲν ἀναφέρεται ἐν τῇ σειρᾷ τῇ πεφλοπονημένῃ παρὰ Wiegand, Priene, ἐν Βερολίνῳ 1904 ἐν μέγα σχ. 4^{ον}.

Ἰωάννης, Κατὰ τὸ 1228 - 1229 σὺν Ἰωάννῃ τῶν Τράλλεων καὶ τῷ Κύμης Ἰωάννῃ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὑπογράφει συνοδικὸν τόμον ἐπὶ πατριάρχου Γερμανοῦ κυροῦντος χρυσόβουλλον τοῦ βασιλέως Βατάτζη. Τὸ χρυσόβουλλον εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ συντάγματος τοῦ Ράλλη καὶ Ποτλῆ, Ε' 324 καὶ παρὰ Lingenthal, καὶ τέλος ἐν Revue des Etudes Grecques ὑπὸ Nicole 1894 σ. 71

¹ Ν. Κ. 27 Ἰανουαρίου 1892.

ΠΡΟΥΣΙΑΔΟΣ (τῆς πρὸς Ὑπίφ)

Πέτρος, «ὁ τῆς μακαρίας μνήμης γενόμενος δουκινάριος, ὁσίας μνήμης θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος» Μνήμα τοῦ ἐπισκόπου. Ἐξ ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης ἐν Οὐσκιουβ Κασαμπᾶ = Προυσιᾶδι¹.

Δέων, θ' - ι' αἰῶνος, σελ. 88 τοῦ ιγ' τόμ. τοῦ Ρωσ. Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου. Ὑπὸ Παντοσέκο.

ΠΡΟΥΣΗΣ

Δέων, ἐπίσκοπος Προυσίας δεκάτου αἰῶνος.

Κοσμᾶς², , ,

Μάξιμος, ἄγνωστος παρὰ Le Quien ἐπὶ μολυβδοβούλλου, (ᾧρα ἀπεικόνισμα 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. XXXI πίνακος τοῦ η' τόμου τοῦ περιοδ. τοῦ ἐνταῦθα Ρωσ. Ἰνστιτούτου).

ΠΙΡΓΩΝΙΑΝΗΣ

τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Ὅρα ἐν σ. 10 - 13 τῶν Ἑπειρωτικῶν τεύχους ἐν φ' ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ιερά ἐν Ἑπίρῳ σκηνώματα ἐξ ἀλλοδαπῆς δωρεῶν τυχόντα», καὶ ἐν σ. 269 - 276 τοῦ Ι' τόμου τοῦ Παρνασσού³.

Δανιήλ, ᾧρα Βάρνης.

ΡΑΣΚΟΠΡΕΣΡΕΝΗΣ

Ὅρα Ἀμασείας Γαβριήλ.

ΡΕΟΝΤΟΣ

Διονύσιος, Μαΐου ,αχμα'. (Ν. Συναγωγῆ).

ΡΟΔΟΥ

Γεώργιος, ιβ - ιγ, αἰῶνος, (Schlumberger, Mélanges σ. 233).

Ἰγνάτιος, «Νέος Ποιμὴν» Ρόδου τ. γ' σ. 72.

Φιλόθεος, ᾧπου ἐν 77 φέρεται ὅτι παρανέγνων τὸ ὄνομα Ρόδου Ἰγνάτιος ἢ τὸ τῆς ἐπαρχίας. Ὅρα περὰ Κουρουτσεσμε, ᾧπου ὁ Ζερλέντης τίθησι τὸν Φιλόθεον τῷ 1622, ἀλλὰ καὶ τί ἀπήνησα αὐτῷ.

ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ

Ἀρσένιος, ἐλείφ (sic) Θεοῦ ἐπίσκοπος Σάμου καὶ Ἰκαρίας εὐεργετῶ τὴν δέλτον ταύτην τῷ εὐλαβεστάτῳ χωρεπισκόπῳ Νεραντζίας καὶ σακελαρίῳ κυρῷ Γεωργίῳ ἔτους ,σρκς' ἰνδ. ια'. 1417/18. (Ἐν φύλλ. 942 haec leguntur ἐν τῷ βατικανῷ κώδικι τῆς ἐκδόσεως: Θεοφυλάδου τοῦ Σιμονιάδου)⁴.

¹ B. C. H. 1901 σ. 89.

² Ὅρα Schlumberger, Mélanges σ. 229.

³ N. K. 28 Ἀπριλίου 1892.

⁴ Ἐν ἰδιαιτ. δελτίῳ: Ἀρσένιος ἐν Ἐπαμ. Σταματιάδου. Ἰκαρικός σελ. 44 (Ἐπίσκοπος Σάμου καὶ Ἰκαρίας ἐν χειρογρ. Ἐθν. Βιβλ.) Τόμ. Δ'. Σαμιακῶν.

Ἀνθιμος, ἀρχιεπίσκοπος· καθηρέθη [εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τοῦ Καπετὰν πασία], καὶ ἐγένετο ὁ πρόην Θηβῶν

Παρθένιος, τῷ 1644 μηνὶ Μαίῳ γ'. καὶ οὗτος καθαιρεῖται καὶ γίνεται τῷ Νοεμβρίῳ ,αχνβ'. ὁ

Χριστόφορος, δοτις ἐπίσης καθαιρεῖται καὶ γίνεται τῷ Μαίῳ ,αχνδ' ὁ

Κορηλῖος,

Νεόφυτος, «δυσκαθέκτοις φιλοσαρκίας ὀρμαῖς... καὶ μοναζούσαις παραβιάζων καὶ συνκευαζών αὐταῖς ὁ βδελυρίτης... καὶ ἐρυθροβαφές τε κατὰ κεφαλὴν ἐπιθεῖς καλοπτρίδιον, ἔνοπλος ὁ γενναῖος, ἐπ' ἀγορᾶς μέσης ἐλαύνει καὶ συμπερινοστών τοῖς τοῦ στόλου καὶ λοιποῖς ἀτακτοῦσι καὶ ἀγερῶχος παραδυναστεύουσιν ἀνδραρίοις... καθαιρεῖται τῷ ,αχξς'».

* **Σχολαστίμιος**, Ἐξ ἐπιγραφῆς ἐν αὐτόθι εὐκτηρίῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἐν Ἰκαριακοῖς, τελευταία σελίς¹.

ΣΑΝΤΑ ΣΕΒΕΡΙΝΑ (Santa Severina).

Ἰωάννης, ἀρχιεπίσκοπος. Παρὰ τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Σάντα Σεβερίνῃ τῆς Ν. Ἰταλίας μιᾷ τῶν πρωτευουσῶν πόλεων τοῦ βυζαντιακοῦ θέματος τῆς Καλαβρίας, ὑπάρχει βυζαντιακὸν βαπτιστήριον κομψότατον. Ἐπὶ κιονοκράνου ἐνὸς τῶν κίωνων τούτων κομποῖς γράμμασι φέρεται ἐπιγραφή, ἣτις μνημονεύει τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην. Ὅρα Diehl, Art byzantin dans l'Italie méridionale σ. 201. Κατὰ τὴν Diehl ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸν 9'. αἰῶνα.

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ (ἀρχιεπίσκοπος).

Ἰωακείμ, οἰκειοθελῶς παραιτησαμένου τούτου γίνεται τῷ Σεπτεμβρ. λ'. τοῦ ,ζριε' ὁ

Ἰωσήφ, πρόην Παροναξίας ὄν.

Φιλόθεος, (Ν.Σ.) οὗ ἀποβιώσαντος τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ 1653 (,αχνγ') ὁ

Παρθένιος, (Νομ. Συναγωγῆ).

Διονύσιος, ,αψζε' ἐπὶ Σαμουήλ («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1904 σελ. 264).

ΣΑΡΔΕΩΝ

Ἰωάννης, ΙΩ δεκάτου αἰῶνος (σελ. 230 τῶν Mél. Archéol. byz. ἐνθα ἀναφέρεται καὶ περὶ ἑτέρου ὁμωνύμου ἀπαντῶντος ἐν Sigillographie 754. Ὁ Schlumberger, αὐτόθι διερωτᾷται μὴ εἶναι ὁ αὐτός;

Ἐφραίμ, Κεραμεύς, Δ. Ι. Ε. Ε. τόμ. Γ' 470 ἔως 71 μετὰ 17 καὶ 18 αἰῶνος· ἐν Κώδ. Ἱεροσολ. 487.

¹ Ὅρα Καισαρείας. Βλ. Ν. Κ. 18 Νοεμβρίου 1891.

ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ

Ίουλιανός, «μητροπολίτης Σελευκίας Ίουλιανός» dans un sceau de Nicolas (Νικολάου τοῦ Μυστικοῦ ἢ Νικολάου Χρυσοβεργίου, ἀδιάκριτον) patriarche de Constantinople se trouve emprunté le sceau de Julien, métropolitite de Seleucie, λέγει ὁ Schlumberger ἐν Mélanges d'Archéol. byzantine σελ. 219. Περιέργον φαινόμενον ἐν τῇ μολυβδοβουλλογραφίᾳ Ὅπωςδὴποτε νέον ὄνομα μητροπολίτου τῆς πρὸς τῷ Καλυκάδων Σελευκίας. Ἀπόκειται ἐν τῇ συλλογῇ τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας Ἀθηνῶν.

ΣΕΡΡΩΝ (Serrae, Serrhae, Siris, Sirae).

Ὅρα Πέτρ. Παπαγ. Γ'. Byz. Zeitsch.

Θεόδωρος, «Θεοδώρου σφράγισμα Σερρών ποιμένος», Ἐπί σφραγίδος ἐκ μολύβδου, ἐν ἧ ἀφ' ἐνός οἱ δύο ἅγιοι Θεόδωροι ὄρθιοι χωριζόμενοι διὰ δύο κυπαρίσσω, ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀνωτέρω τρίμετρον. Schlumberger, Mélanges σελ. 217.

Δαμασκηνός, οὗ ἀποθανόντος γίνεται μηνὶ Ἰουλίῳ, ζηθ' ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Σέρραις μονῆς τοῦ Προδρομοῦ.

Τιμόθεος, μεταξὺ τῶν τριῶν συνυποψηφίων τεθέντος καὶ τοῦ καθηγουμένου Κοσινίτης Γαλακτίωνος.

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

Ἰγνάτιος, ὁ Χορτασμένος, ἀρχιερεὺς Σηλυβρίας (οὕτω) ἦτο κάτοχος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 κώδ. τοῦ Βατικανοῦ¹, πρὸ τοῦ 1446².

ΣΙΚΕΛΙΑΣ

(R. E. Grecques, 1889, 1892, 1894, 1900 καὶ Mél. Byz. 1895 σ. 199-274. R. Archéol. 1905).

Νικόλαος, ἀρχιεπίσκοπος Σικελίας (ἀπάσης;) Θ-Ι' αἰῶνος. R. Arch. 1905 σ. 323.

ΣΙΦΝΟΥ

Ἀρχιεπισκοπὴ συνέστη ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Β' τῇ 17 Αὐγ. 1646 καὶ ἐγένετο πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς ὁ πνευματικὸς

Ἀθανάσιος, (Νομ. Συναγ. φύλλ. 134. Γεδεῶν, Π.Π. σ. 573 ἐνθα πολλά. ὄρα τὰς παραπομπάς), ὅστις ἐπὶ Γερασίμου τὸ ζῆν ἀπέβαλε καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ

Τιμόθεος, τῷ 1674, ὅστις μηνὶ Ἰανουαρίῳ, αχοη' καθαιρεῖται.

¹ Σ. Μ. Ὅρα Cod. Manuscr. Graeci, Reginae Suecorum et Pii P. R. M. ὑπὸ Pitra, ἐν Ρώμῃ 1888, σ. 5 καὶ 205. Σημειούσθω ὅτι ἐκ τοῦ κώδικος τούτου γινώσκεται καὶ καθηγούμενος τῆς Ἁγίας Μαρίνης Μακάριος, τῆς ἐν Σηλυβρίᾳ

² Ν. Κ. 4 καὶ 13 καὶ 19 Νοεμβρίου 1891.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΥ¹

Ἄνθιμος, πρόεδρος Σκαμανδρού, ἐν Βεχραμοῖ (Mysiae Assi) super porte Moscheae (ἐν Ann. d'Institut. Arch. 1842 p. 146) Ἱερ. Συνέκδ. ὑπῆρξε ἔδρα ἐπισκόπου C. I. G. IV 8804 καὶ Τρωάς.

ΣΚΙΑΘΟΥ, ΣΚΟΠΕΛΟΥ

Ἐκ τῆς Echoes d'Orient N° 43 Novemb. 1903.

Ἐκ νομοκάνονος κλαπέντος ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παρὰ τὸ Μυριόφυτον, πωληθέντος τίς οἶδε ποῦ.

Σκιάθου

Δημήτριος, (530) κατὰ Le Quien.

Σκοπέλου

Ρηγίνος, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ (αὐτόθι).

Ὅμοῦ δὲ κατὰ Le Quien.

Ἰγνάτιος, κατὰ τὸ 1621, Π. Κεραμεύς, Μαυροκορδ. Βιβλιοθήκη.

Ἰωσήφ, κατὰ τὸ 1721.

Κλήμης, 1700 - 1730. Κατὰ τὸ χειρόγραφον.

Διονύσιος, ἐπὶ 46 ἔτη 1777, δε

Ματθαῖος.

Εὐγένιος, (Οἰκονόμου) 1821 καὶ τῷ 1833.

ΣΤΑΓΩΝ (ἴδε καὶ Τρίκκης)

Φυλλ. ἐβδ. ἐπιθεώρ. «Νεολόγου» Γ' 28 καὶ 52.

Ξενοφῶν, (ἐν ἐκδεδομένῳ μοι ἐγγράφῳ σὺν τῷ κατωτέρῳ Νεῖλω).

Νεῖλος, 1362 ἢ 77 Heuzey: Mission en Macédoine.

Βησσαρίων, 1367 (Αὐτόθι).

Νεόφυτος, πρὸ τοῦ 1541 (κατὰ Heuzey).

Ἰωάσαφ, 1573 (N° 230 ἐπιγρ. Heuzey).

Βησσαρίων, (Αὐτόθι σελ. 445).

Ἱερεμίας, Σάθα, Μ. Β. Γ' 550.

Τιμόθεος.

Διονύσιος, κατὰ Μάρτιον τοῦ Ἰζι' (ἐνδ. ιε') «οὗτος μετὰ δακρῶν ἀνήνεγκεν εἰς τὴν Σύνοδον ὅτι ἀδίκως ἐξεβλήθη ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, εἰς τὴν νομίμως προσχειρίσθη ὑπὸ τοῦ πρῶην ἀρχιερατεύοντος Διονυσίου τοῦ Λαρίσσης μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπου Σταγῶν

Τιμοθέου καὶ τοῦ πρὸ τούτου

Ἱερεμίου, (Σάθα, Μ. Β. Γ' 550).

¹ Εἰς τὰς Notitias παρὰ Prothey δὲν μνημονεύεται ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη.

Ἄβραάμ, τῷ ζεῖξ Ἰουλίῳ ιβ' παρητήσατο (Νομ. Συναγ.) φυλ. 273^α ὁ τῷ μητροπολίτῃ Λαρίσσης Τιμοθέῳ.

Ἀρσένιος, 1719 (Σάθα, Μ. Β. Γ' σ. 535).

Παρθένιος¹, τῷ 1768 ὁ ἐκ Πορταριάς τοῦ Βόλου, ἀποθανὼν κατὰ Μάρτιον τοῦ 1784 ἀντ' αὐτοῦ ὁ

Παῖσιος, συγχρονίζοντες αὐτῷ ἦσαν Τρίκκης **Ἀμβρόσιος**, Θαυμακοῦ **Ἰάκωβος**, καὶ ὁ Γαρδικίου **Παῖσιος**².

ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἐν Arundel-Discoveries in Asia Minor and especially Antioch of Pisida 1834 τ. π. σ. 415-16 «Modern Smyrna φέρονται Bishops of Smyrna.

1. **Aristo**, 2. **Strataeus**, 3. **Aristo II**, 4. **Bucolus**, 5. **Polycarpus**, martyr, 6. **Papyrius**, 7. **Camerius**, 8. **Thruseas**, 9. **Eudaemon**, 10. **Euty chius**, 11. **Idduas**, 12. **Oethericus** 418, 13. **Photius**, 14. **Calloas**, 15. **Stephanus**, 16. 17. **Theodorus**, Studita, 18. **Metrophanes**, 19. **Nicetas**, 20. **Theodorus I**, 21. **Ioannes**, 22. 1166, 23. **Georgius**, 1222, 24. **Calophorus**, 25. **Isaacus**, 26. Temp. Andronic imp. 27. **Theodorus II**, 28. 1334, 29. **Gabriel** 1575 vel 1576, 30. **Ananias** sedebat anno 1726.

Αἰθέρηχος, μνήσθηται... Α. ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν C. I. G. 8618. Ἦτο ἐπίσκοπος Σμύρνης. Le Quien, Or. Chr. I, σ. 741, 742, ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ παραστάς καὶ ὑπογράψας.

Ἀντώνιος, ἐνδεκάτου ἢ δωδεκάτου αἰῶνος, Schlumberger, Mélanges 229, ὅπου καὶ ἕτερος ἀναφέρεται ἐκ τῆς Σιγγιλλογραφίας τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως σ. 259, ἣν δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ ἐρευνήσωμεν³.

ΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Μητροπολίτης κατὰ τὸ 1841, περὶ οὗ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Blanqui, Voyage en Bulgarie, Paris 1843 σελ. 188. «l'archevêque de Sophie qui venait me rendre visite, s'était un grec de l'archipel, de la figure la plus noble, la plus douce, et la plus expressive, mais dont le regard manquait de franchise et dont la physionomie trahissait l'anxiété. Il était accompagné, en guise de paratonnere, comme il me le dit plus tard lui même, d'un Armenien très dédié homme d'Osman (ἦτο ὁ διοικητής) qui assista a toute notre conversation».

Πρέπει ν' ἀναγνωσθῶσιν ὅλαι αἱ σελίδες 189-195. Τίς ἦτο; Ὅρα, ὁ Blanqui ἦτο μέλος τοῦ Institut de France. Τί εἶδε, τίνα περιγράψει καὶ τὴν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς βδελυγμίαν τῶν διοικητῶν.

¹ Σ. Μ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Μανουὴλ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀθων. 1902, 8ον σελ. 83 τοῦ ἰδιαιτέρου φυλλαδίου.

² Ν. Κ. 8 Ἰουλίου 1892.

³ Ν. Κ. 22 Ἀπριλίου 1891.

ΣΤΡΩΜΝΙΤΖΗΣ ἢ ΤΙΒΕΡΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὀὐχὶ Στρωμνίτης καὶ Τιβεριουπόλεως. Ὅρα σειρὰν ὑπὸ L. Petit ἐν Le Monastère de Notre Dame de Pitié en Macédoine 1900 VI τ. Ρωσ. Ἰνστιτούτου ὡς καὶ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τεύχει σ. 99¹.

ΣΥΝΛΟΥ

Στέφανος, ἐπίσκοπος C. I. G. IV 8666 (Le Quien, O. Ch. I. p. 813) 787 μ. Χ. Παρίοτα ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ.

ΤΥΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ (ἀρχιεπισκοπή).

Νεκτάριος, περὶ τούτου (1622) «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1899 φύλ. Α'. σ. 24. Εἶναι ὁ εἰς Χαλκηδόνα προβιβασθεὶς ἀρχιεπίσκοπος, ἀνθ' οὗ ἐγένετο Ἰουλίῳ η'. τοῦ 1630 ὁ πνευματικὸς

Δανιήλ, οὗ ἀποβιώσαντος, ἐγένετο ὁ

Νεῖλος, ζωγράφος τῷ αχμὲν Δεκεμβρ. ε'.

Κορνήλιος, παραιτηθέντος τούτου γίνεται ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ

Γερμανός, Ἰουνίῳ 1651.

Ἰωαννίνιος, ὁ β'. τὸ δ'. ἔλαβε προεδρικῶς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῷ 1656.

ΤΡΑΪΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γαβριήλ, Τραϊανουπόλεως, ἦτοι Μαρωνείας, τῷ 1565, ἐπὶ καθαιρέσει Ἰωάσαφ, (Turcogr. 173).

Ἰωάσαφ, πρὸ τοῦ Νικομηδείας ὑπογράφων ἐν ἔτει 1575.

Παρθένιος, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1795 ὁ ὁσιολογώτατος ἐν ἱερομονάχοις, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῶ.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

Περὶ μητροπολιτῶν Τραπεζούντος ὄρα ἀφεύκτως Π. Κεραμέως ὑποδείξεις ἐν ἀποσπασματι ὅπερ ἔχω εἰς τὰ συνειλεγμένα τοῦ μακαρίτου φίλου μου καὶ τόμ. ιθ'. τῶν Βυζαντινῶν Χρονικῶν ἐν Πιερουπόλει, 1915 τυπωθέντα καὶ ἐν περιοδικῷ ἡμερολ. - Στερέωμα (;) ὑπὸ Γεδεῶν.

Οὐράνιος, C. I. G. IV, 8636 ἔτος, υπγ', ἰνδ. γ'. Ὅρα Χρ. Πασχ. I, p. 635 ἐκδ. Βόννης. Ἐπιθὶ τὰ ἐν Corpus ἔτος 542.

Βαρνάβας, 1311, ὃν ἐν χειρογρ. ²...

¹ N. K. 29 Δεκεμβρίου 1891.

² Εἰς ἰδιαιτέρον δελτίον σημειοῦνται: Βαρνάβας, Fallmerayer, G. d. K. v. Trapezunt, τῷ 1341 καὶ 1364. Ἀνάκιος, 1827, 342. Νήφων. Ὁ Νήφων ἐξελέγη ἐν τῇ Μονῇ Σουμελᾷ καὶ μετὰ ἐν ἔτος Γρηγόριος, κατὰ Λιβαδινὸν αὐτοπίτην μαρτυροῦσα μετὰ τὸν Βαρνάβαν. Περὶ Παρναίκα, ἡ Τραπεζοῦς κατὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα σελ. 190-191 τόμ. Δ'. τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Ῥωσ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου 1899. Ὅρα καὶ Ρ. Ἰνστιτούτου 1902 (τ. VIII)

- Παγκράτιος**, 1471-72, αὐτόθι Κεραμέως σ. 276 Βυζ. Χρονικά.
Γεράσιμος, 7014, (1506) ἐπιγραφή κρήνης ἐν Τραπεζοῦντι παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρζερούμ: Β. C. H. 1896 σ. 500.
Ἰωάννης, 1683 αὐτόθι.
Νεκτάριος, 1689-1708.
Παῖσιος, 1706-1709.
Ἀκάκιος, 1722 κώδιξ ὄν εἶδον. Μήλου... Κεραμέως 1Θ'. Β. Χρο-
 νικά σελ. 272.
Ἀνανίας, Α', 1722-1736, αὐτόθι σ. 272.
Ἀνανίας, Β', 1736-1764 αὐτόθι.
Παῖσιος, ἀρχιεπίσκοπος Τρ. 1713 (Β. C. H. 1896 σ. 500 καὶ Δ. Ι. Ἐθν. Ἐτ.
 III p. 470 ὄρα ἀνωτέρω).
Ἰερόθεος, 1764, αὐτόθι.
Δωρόθεος, 1767, αὐτόθι.
Παρθένιος, 1798-1803.

ΤΡΙΚΚΗΣ (ὄρα καὶ Σταγῶν).

Παρανίκα, ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ Τρίκχη κατὰ τὸν 17^{ον} αἰ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλογος τόμ. κς', 8. Ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῶν Τρικκάλων μνημονευόμενος Συμεὼν Παλαιολόγος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Κράλη τῆς Σερβίας Στεφάνου Δουσάν, ὁ ἐπιλεγόμενος Οὐρὸς καὶ διώκει τὴν Θεσσαλίαν. Ἐπ' αὐτοῦ ἰδρύθησαν πολλὰ τῶν ἐν Μετεώροις μοναστηρίων. Ὁ υἱὸς τοῦ Συμεῶνος τούτου Ἰωάννης ἐκάθη μοναχὸς μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πλατέος λίθου ἀπεβίωσε δ' ὡς ἐπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τῷ 1410 χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσσης Διονυσίου τοῦ Α'.

Οἰκουμένιος, τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης (3 Μαΐου). Οὕτω φέρεται ἐν τοῖς ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας κατατεταγμένος ὁ Οἰκουμένιος. Τεῦχος ἐκ χ. βομβικίνου ἐν τοῖς χειρογρ. τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκῃς ὑπ' ἀριθ. 888 καὶ χειρογρ. ὑπ' ἀριθ. 490 (217).

ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ (ἀρχιεπίσκοπος).

«Χριστιανικαὶ ἐπιγραφαὶ Θεσσαλίας» ἐν Β. C. Hell. 1899 σ. 396 - 416 ὄρου Ἰωάσαφ, † 1410.

Κλήμης, ἀνθ' οὗ καθαιρεθέντος ἐξαρχικῶς διορίσθη ὁ Λαρίσσης Μακάριος (1700;) Ὅρα II. Κεραμέως, Ἱεροσ. Βιβλ. Α'. 336.

Σεραφεῖμ, (Ν. Σ.) Ἐκ χωρίου Μπεζήλα κατὰ τὸ Μαρτύριον τὸ τετραπυ-
 μένον ἐν σελ. 11 τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐκδ. Μοσχολόεως 1740

εἰς Στέφανον Σκυλίδην μητρ. Τρ. μοναχία τοῦ Θεοδώρου Προδρόμου. Ὅρα καὶ Acte Synodal du Patriarche Nicephore II. Ἐπιστολή του περὶ τοῦ μητροπολίτου Τραπεζοῦντος, αὐτόθι 1902 σ. 169 καὶ ἐξῆς.

εἰς 4^{ον} μικρὸν «ἐκ πατρὸς Σωφρονίου καὶ μητρὸς Μαρίας» αὐτόθι «καὶ ἔλαβε τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου... καὶ ἐπιμελᾶτον καὶ ἐκυβέρνα κατὰ τὸ ποιμνιον ὄποι τοῦ ἐμπιστευθῆ χρόνους ἑννέα» (σελ. 12 αὐτόθι) ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Διονυσίου τοῦ ἀποστάτου, μηνὶ Δεκεμβρίῳ 27 ἢ μνήμη. Ἀποθνήσκει καὶ γίνεται τῷ 1601 (;) ὁ¹ (Νομικὴ Συναγωγὴ).

Ἰωάσαφ, τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ ζ' (7110-5508=1602) ἐπὶ Ματθαίου πατριάρχου, ὄρα καὶ τὰς ἄλλας πηγὰς πρὸς ἔλεγχον. (Σάθα, Γ' 550 καὶ Τουρκ. Ἑλλάς 215). Ὁ αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκ τῆς Νομικῆς Συναγωγῆς σελ. 218^α Ἰωάσαφ κατὰ τὸ ζ' (1603). Ὅρα τὰς πηγὰς καὶ ἐξέλεξον.

Θεοφάνης, παραιτεῖται καὶ γίνεται μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ ,αχλ' ὁ

Εὐθύμιος, ὅστις παραιτεῖται κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ,αχβ'· Εἶτα ὁ

Ἀθανάσιος, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Τριπολίτου.

Ἀρσένιος, 1712 γράφει τῇ Νοεμβρ. 13 ὁ Ἀναστ. Γόρδιος (Σάθα, Μ. Βιβλ. Γ' 535).

Συμεών, 1718 (αὐτόθι 539).

Μανάριος, (Φαναρίου) 1765 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1904 σ. 265).

ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΗΟΥΑΣ

Γρηγόριος, χειροτονηθεὶς τῷ 1584 ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου. (χειρόγρ. Ἑθν. Βιβλιοθ. ὑπ' ἀριθ. 652).

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Θεόληπτος, πηδαλιούχος Φιλαδελφῶν σκάφους 1292, 1306 καὶ Ὅρα Β. C. H. 1908 σ. 516.

Γαβριήλ, ἐν Regel, Analecta σ. 78 τῷ 1561 ἐκτὸς τῆς σειρᾶς ὑπογράφων.

Παρθένιος, αὐτόθι σελ. 88 τῷ 1590 Μαίῳ, 11^{ος} τὴν σειρᾶν².

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ³

Σιλβανός, ὁ θαυματουργὸς ἀπὸ Φιλιππουπόλεως τῆς ἐν Θράκῃ εἰς Τρωάδα. Ἐν Β' συνόδῳ τῶν 150 πατέρων ἐπὶ Μ. Θεοδοσίου.

¹ Εἰς ἕτερον δελτίον τὸ ἐξῆς σημειώμα: Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος **Σεραφείμ** ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὃς ἐμαρτύρησεν κατὰ τὸ ,αχα' ἔτος Σωτήριον, ἔστι δὲ ποίημα Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς δευτέρας Θεσσαλίας. Τυπωθεῖσα δὲ δαπάναις τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Κορώνῃ. Διορθωθεῖσα δὲ ὡς ἐφικτὸν παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου Κυρίου Γρηγορίου Μοσχοπούλου. Ἐν Μοσχοπόλει 1740. Παρὰ Γρηγορίῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἐκ Μοσχοπόλεως.

² Ν. Κ. 25 Ἰουνίου 1891.

³ Πρβλ. καὶ Μ. Γεδεών, Μητροπολιτῶν Φιλιππουπόλεως σημειώματα, ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. τόμ. ΛΔ', σελ. 372, 374, 376 καὶ 378 ἐξ.